

նին արտօնութեանը հաստատ պահուելուն: Հոս գլխաւոր տարբերութիւն մը կայ, որ ի. Վուռը հարկաւոր դատեց ցուցնել, առանց որչա՛ր Ռուսիոյ շահաւոր և Տաճկաստանի փաստակար կերպով Սուլթաններուն գերազանց իշխանութեանը և իրաւանցը դրժողութիւն և յափշտակութիւն պիտի ըլլար:

Ռուսիոյ հին իրաւունքները Վայնարձկի գաշնադրութեամբ որոշուած են, և ըստ որում Օսմանեան և Ռուսիոյ վեճին ծագելէն առաջ և ետքը անսնուեցաւ, թէ Ս. Իտերպուրիի կառավարութիւնը որչափ յօժարութիւն ունէր անոր միտքը ընդարձակելու: ուստի խիտ հարկաւոր է անոր բուն միտքը վերատիւն ճշգրէլ, որպէս զի խորամանկ մեկնութեամբ մեկուն մտքէն չանցածը երբէք չի հանուի անկէց: ի. Վուռը երկար և թանկագին փորձով մը սորվեցաւ, թէ որչափ կարեւոր է վեճին նիւթ եղած բանի մը ամենաբացայայտ, ամենապարզ և ամենորոշ ձեւ մը տալ, և ահա այս դերաբան կարգի պատճառաւ է, որ խոհեմութիւն և իմաստութիւն հաւասարեցնող կարգադրութեան այս երկրորդ կէտին վրայ ունեցած խիտ ընդհանուր նշանակութիւնը չափաւորել, որ թերեւս արժան եղած էն աւելի Ռուսիոյ դիտարարութիւններուն կըրնայ բաց դուռ տալ:

Ի. Վուռը կուզէ, որ Օգոստոս փաստ Սուլթանէն ուրիշ կրօններու շնորհուելիք արտօնութիւններուն յաւանաց եկեղեցին ալ մասնակից ընէ. բայց իւր միտքը սխալ հասկցուած կ'ըլլայ, երբոր ըստ թէ յիշեալ եկեղեցին ուրիշ հասարակութեանց գաշնադրութեամբ շնորհուած և շնորհուելիք ամեն արտօնութեանց ալ մասնակից պիտի ըլլայ: Օտար տէրութեց հպատակներուն համար գաշնադրութիւններ կան, բայց ի. Վուռը հպատակներուն համար չի կրնար ըլլալ: Միայն կըրնուի, որ հոս գաշնադրութիւն բարձր անանկ նշանակութիւն մը կ'ունենայ, ուսկից Ռուսիա իսկոյն օգուտ քաղելու կրնայ լինել: և օտար տէրութեանց հպատակներուն գաշնադրութեամբ շնորհուած արտօնութիւնները Օգոստոսի անձնակալին հպատակ յայնորուն վրայ դարձնել, և ի. Վուռը մեր ըսածին նայելով, այս երկրորդ չափաւորութեան վրայ սահմանեց չորս մեծ տէրութեանց կարգադրութեան առաջարկութեանը վերայ ըրած արդարատեք և հասուն բնութեան վախճանը:

Նութեան վախճանը: Այս չափաւորութիւնները կատարուելու պայմանաւ միայն ընդունեց ի. Վուռը այս առաջարկութիւնը, և զանոնք ծանր, արժանաւոր, հաստատուն, չափաւոր և կատարեալ հայրենասիրութեան ոգով գրուած ծանուցագրի մը մէջ նշանակեց: Այս ծանուցագրի մը որ ոչ Ռուսիոյ հին իրաւանցը և ոչ ալ յաւանաց եկեղեցւոյն արտօնութեանցը հաստատ պահուելու համար անոր պահանջած սպասարկութեանցը կը դպչի, անցեալ երկուշաբթի ի. Վուռը եղած մեծ ժողովին քննութեանը յանձնուեցաւ. և միտքին հաճութեամբ ընդունուեցաւ անկէ: Աւերթ գիշեր ալ գարձեալ տէրութեան պաշտօնէից խորհրդակցութեանը նիւթ եղաւ պատերազմի պաշտօնէին տուել, և հետեւեալ իրիկունը ի. Վուռը զանկալ Նիգրիոյ, Վաղրիոյ, Ասորիոյ, և Տրուսիոյ տէրութեանց քով իւր ունեցած դեսպաններուն խրկեց և մէկ օրինակ ալ յիշեալ տէրութեանց Վ. Պօլսի նստող դեսպաններուն տուաւ, որ իրենց կառավարութեանը խրկեցին:

Արդ ի. Վուռը ծանուցագիրը օգոստոս 8ին ստից Վ. իէննա խրկուեցաւ արտօնող կարգի սուրհանդակաւ: ամսոյ 13ին սահմանադրելու և ամսոյ 15ին ալ իր տեղը հասած պիտի ըլլայ: Վ. իէննայէն մինչեւ Ս. Իտերպուրի չորս օրը կ'երթցուի, ընդամենը տասներկու օր: նմանապէս դաւանարուն համար տասներկու օր հաշուելով, կը տեսնենք, որ Ռուսիոյ կառավարութեան պատասխանը հոս սեպտեմբեր 1էն մինչեւ 3ը կրնայ իւր ձեռքով:

Այլ ցուանք, որ չորս մեծ տէրութիւնները և նոյն ինքն Ռուսիա ալ առաջարկեալ կարգադրութեան քննութեանը մէջ ի. Վուռը յառաջ բերած ծանր պատճառները կ'արդարացնեն: ի. Վուռը զանկալ ընդունեց իր կայսերութեան համար բարեկամութեան համակրութեան հաւատարմը մը. իւր իւր դատին արդարութեանը նոր փորձ մը և իր 1841ին գաշնադրութեան ոգւոյն նոր հաստատութիւն մը. և անոնց այնչափ զգացումներէն շնորհակալ ըլլալով, մինակ այնպիսի չափաւորութիւններ ըրաւ անոր մէջ, որ իւր իրաւանց ու անկախութեանը բացարձակ պահպանութիւնը կը պահանջէր, որն որ անոնց բոլոր հոգածուելը նիւթ և Արեւելոյ ու Արեւմտոյ շահուցը համաձայն է: Այս չափաւոր

ութիւնները բնաւ մէկ կերպով Ռուսիոյ հին իրաւանցը չեն դպչիր, այլ բոլորովին զանոնք անարատ կը թողուն և անոնց վերահաստատութիւնը նոյն պէս և Ռուսիոյ կառավարութեան պահանջած ապահովութիւնները ամբողջ և կատարեալ կը մնան: Ահլը չի կրնար ասկէց աւելին փափաքել. և քիչ օրէն անշուշտ պիտի լսենք, որ ի. Վուռը գերազանց իմաստութեամբ բը և չորս մեծ տէրութեանց բարեկամական միջնորդութեամբ Օսմանեան և Ռուսիոյ վեճը բոլորովին լմնցրէ: և թէ որ աւելի շուտով չի լուծուեցաւ, պէտք է այս իրաւունքը տալ ի. Վուռը, որ պատճառը ինք չէր, որովհետեւ ինքը ամեն կերպով աշխատեցաւ, որ ուրիշ կերպ ըլլայ:

— Վաղրիոյ կէս պաշտօնական Վալթի լրագրին մէջ հետեւեալ ուշադրութեան արժանի խօսքերը կը կարդանք: « Կը հաստատեն, թէ Արեւելքի խնդիրը լուծելու համար Ռուսիոյ եղած բոլոր առաջարկութիւնները Վայնարձկի գաշնադրութեան աւելի շնորհաւորութիւններ ըրին անոր:

« Յայտնի է, որ յիշեալ հռչակաւոր գաշնադրութիւնը որ 1774ին բարեկիցապէս Սուլթան Մուսթաֆայի և կառավարին Բ. կայսրուհւոյն մէջ եղաւ, Տնտեսը և Պօլ գետերուն մէջ տեղը դառնաւ երկիրները Ռուսիոյ կուտայ և Վրդի ու Վուպանի թաւարներուն անկախութիւնը կ'սպառնայէ, բայց կրօնական խնդրոյն վրայ վճռական կերպով բան մը չըսեր, մանաւանդ յունաց կրօնի պաշտօնութիւններուն վրայօք:

« Այս մասին ամենը դարձակ երաշխարարութիւններ և գոհութիւններ արտեցան այս անգամ Ռուսիոյ կառավարութեան: »

— Վաղրիոյ Վալթի լրագիրը հետեւեալ հետադարձական լուրը կուտայ:

« Փարիզ, 10 օգոստոս: »

« Երէկ Անտարպէն առնուած հեռագրական լուրերը՝ հետեւեալ տեղեկութիւնները կուտան Նիգրիոյ խորհրդարանին վերջին նիստին վրայ: »

« Երբ Վալթի լրագրատեղեկութիւն ուղեց կառավարութեան պաշտօնականներէն Արեւելքի խնդրոյն վերայօք և յոյս ցուցուց որ Նիգրիոյ և Վաղրիոյ նաւախուժները հիմա Վ. Պօլսոյ առջին ըլլան: »

« Երբ Վալթի լրագրատեղեկութեանց, թէ Նիգրիա և Վաղրիա երբէք չի

պիտի հաճին այնպիսի կարգադրութեամբ, որ յատկապէս Տաճկաստանի անկախութիւնը չապահովէ: »

« Երբ Վալթի լրագրատեղեկութեան իշխանութեանց երկիրներուն պարպուելը՝ դեսպանական խօսակցութեանց անհրաժարելի պայմանը կը համարի: »

« Երբ Վալթի լրագրատեղեկութեան, որ Վ. իէննայի մէջ որոշուած և Ասորիոյ տէրութեան ձեռքը ներկայացած առաջարկութիւնները Ռուսիա ընդուներ է: »

« Նիգրիական լրագիրներն առ հասարակ կրնեն, թէ Արեւելքի խնդիրը լմնցած չի պիտի համարին՝ մինչեւ որ Ռուսաց զօրքերը Վանուբեան իշխանութեանց երկիրներէն դուրս չեւելն: »

« Վաղրիական Տեղա լրագիրն ալ կրնէ, թէ չի կարծեր որ Վանուբեան երկիրներէն դուրս ելելու խնդիրը նոր դժուարութիւններ երեւան հանէ: »

— Նիգրիական Սիւսի լրագրին մէջ հետեւեալ տողերը կը կարդանք:

« Վանոյս (օգոստոս) 8ին խորհրդարանին մէջ արտաքին գործոց պաշտօնէին տուած տեղեկութիւնները չի կրնան բաւականապէս յայտնել Օսմանեան և Ռուսիոյ վեճը ծածկող գաղտնիքը, և մինչեւ որ չիմացուի թէ Ս. Իտերպուրիէն հրաման խրկուի Ռուսաց զօրքերուն, որ Վանուբեան իշխանութեանց երկիրներէն դուրս ելլեն, խաղաղութեան հաստատ պահուելուն յոյս չի կրնար ըլլալ: »

— Արեւելքի խնդրոյն վրայօք Վեճին Վալթի լրագրին ըրած գուշակութիւնը 1807 յունուար 29ին ծերակուտին խրկած մէկ պատգամագրին մէջ:

« Վ. կրնայ հաշուել պատերազմներուն տեւողութիւնը և ճակատամարտներուն թիւը, որ օր մը պէտք պիտի ըլլայ ընել Վ. Պօլսոյ առնուելէն ծնանելիք դժբաղդութիւնները դարձանելու համար, թէ որ վատ հանգրատութեան մը սերը և մեծ քաղաքներու մէջ քանուած հեշտութիւնները իմաստուն նախատեսութեան խորհուրդներուն յաղթեն: Սինք մեր զաւկներուն երկարատեւ պատերազմներուն մը պիտի թողունք: Երբոր յունական խայրը Վալթի կէն մինչեւ Վալթի լրագրական ծով տիրէ, կրնան խնդրու և բարբարոսներու բանակ մը մեր օրով մեր երկիրներուն վրայ պիտի յարձակի, և թէ որ այս ուշ մը

ԲՆԱՍՏՐԵԿՆԵՆ

ՕՍԹ ԲԱՆԱԲԻՆ
ԲՈՐՈՏԸ

Հարոնալոն-Իիւն. Կէս իիւն 80-81

20Թ: Այս սիրելի բրտը մահուանը ետքի օրերը արդեօք թնջ արտում օրեր եղան քեզի:
ԲՈՒ: Երկար ժամանակ տեսակ մը թմրութեան մէջ մնացի, որով դժբաղդութեան ծանրութիւնը իմանալու կարողութիւն չունէի. ետքը երբոր խեղճ գլուխս եկաւ, և իմ վիճակս դիտելու կարող եղայ, ինեղեկանալու շատ բան չի մնաց: Այն ժամանակին իշխանակը կրկնապատիկ դառն է ինձի, վասն զի դժբաղդութիւններուն ամենէն մեծը ինձի կը յիշեցնէ, և այն եղանակով որ քիչ մնաց անոր հետեւանքը պիտի ըլլար:
20Թ: Եղեանադործութիւն մի, ես քեզ եղեանադործութիւն ընելու կարող չեմ կարծեր:
ԲՈՒ: Դժբաղդաբար ըսածս իրաւ

է. և թէ որ կենացս այն ժամանակը քեզի պատմեմ, աղէկ գիտեմ որ գաղտնաբար շատ պիտի աւրուի վրաս: Իայց չեմ ուզեր ինքզինքս իրօք եղածէս աղէկ ցուցնել. և գուցէ զիս դատարարած ատենը վրաս պիտի ցաւիս: Արդէն քանի մը անգամ տրրու մեթիւնը վրաս կ'իտած ատենը՝ այս կենեքէս զատուելու խորհուրդը միտքս եկի եր: Իայց Աստուծոյ երկիւղը միշտ դեմ կեցեր եր: Այսու ամեն նայնիւ զիս խաղաղութեանը չունենաց զիս յաւիտեան կորստեան մէջ պիտի ձգէր: Այն միջոցին նոր կակիճ մը քաշեր էի: Բանի մը տարիէ ՚ի վեր փոքրիկ շուն մը հոս եկի եր. քոյրս զանկալ կը սիրէր, և ես ալ չի տակը ընեմ, քանի որ անիկա մեռաւ: այս կենեքանին ճշմարիտ միտքարութիւն մըն էր ինձի:
Անշուշտ իր տեղեկութեանը համար եր որ մեր բնակարանը իրեն ապաւտան ընտրեր էր: Անն մարդ զանկալ վախտեր էր: Իայց Բորտոնի տանը համար տակաւին դանձ մըն էր: Բոյրս այս կենեքանին մեղի լճմէ տրուած

բարեկամ մը համարելով, անոր անունը Հրաջ դրեր էր: Այս անունը, որ շատ տեղեկութեանը բնաւ չէր յարմարէր, և միանգամայն կենդանիին շահութեան ուրախ բնաւորութիւնը մեր ցաւերուն սփոփանք մըն էր: Թեպէտ և շատ խնամք ունէի վրան, բայց երբեմն կը փախչէր, և ամենեւին միտքս չէր անցնէր թէ և այս բանը մարդու փնտրանքը ըլլայ: Իայց քաղաքին բնակիչներէն ոմանք վախցան, և կարծեցին թէ այս կենեքանին կրնար իմ հիւանդութեան սերմը իրենց մէջ տանիլ, գային քաղաքապետին բողոք ըրին. ան ալ հրաման ըրաւ որ շունս սպաննեն: Իսկոյն քանի մը վիտուորներ քաղաքին բնակիչներէն մէկ քանիին հետ եկան այս անգութ հրամանը կատարելու: Աչքին առջին վիզը շունս մը անցուցին ու քաշքշտով դուրս հանեցին: Երբոր պարտեղին դուռը հասաւ, ուղեցի անգամ մըն ալ անոր նայիլ: Տեսայ, որ աչուները ինձի դարձուցած օգնութիւն կը խնդրէր. բայց ձեռքս թնջ կուգար: Օխուորները Տօսու գետը նետելով զանկալ խեղդել կուզէին, բայց դուրսը սպասող խաժա

մուժ ամբողջ քարկոծելով մեռուցին խեղճ շունս: Անոր աղաղակը լսելով՝ աշտարակիս մէջ մտայ մեռեալ քան թէ կենդանի, ծունկերս դողդողալուն ոտքի վրայ կենալու կարողութիւն չի կար, և անկողնիս վրայ ինկայ անանկ վիճակի մը մէջ, որ անհնար է նկարագրել: Կակիճէս այս արդար բայց խիտ հրամանը անողորմ և միանգամայն առնուած բարբարոսութիւն մը ինձի կը թուէր. և թէպէտ այն ժամանակի զգացմանցս վրայ հիմա կ'ամնամ, այս սուս ամենայնիւ առանց խռովելու չեմ կրնար միտքս բերել: Ինքոր օրը մեծ տաղնապի մէջ անցուցի: Վասն զի միտակ այն շունը մնացած էր քովս կենդանի էակ, և անալ քաշեցին առին. այս նոր հարուածը սրախ բուր վերքերը բայցեր էր:
Այս էր իմ վիճակս, երբոր նայն օրը, արեւուն մարը մտած ժամանակ, եկայ նստայ այս քարին վրայ, ուր դուն հիմա նստած ես, և իմ տխուր վիճակիս վրայ կը խորհէի, երբոր սա վարի ցանկին (չիթ) ծայրը եղած երկու կաղամխի (գայլն) ծաւերուն մօտ, երկու ծաղկահասակ ամուսին տեսայ, որ

